

Арктика

Антонич Богдан-Ігор Васильович

Комети, що цвітуть хвостами, наче пави,
червоні шиби моря в олив'яних рамах,
де скелі льодові під снігом кучерявим
розсунулись поволі, мов таємна брама.

На бурунів хребтах качаються тюлені,
звірята сходять з зодіака, й червоніє
у сяйві магнетичних піль метал зелений
морів примарних, що подібні сонній мрії.

Мов синє оливо, залякле небо висить,
і череп місяця розбитий і безбарвний
упав на сніг, коли отари білих листів
в країну небуття вела зоря полярна.

Постійна адреса: http://ukrlit.org/antonych_bohdan_igor_vasyliovych/arktyka